

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

SS. Achativs Et Soc. MM. 22. Iunii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

SS. ACHATVS ET SOC. MM.

22. Iunii.

QVale illud cælo spectaculum fuit, cum dena hominum millia, pro optimâ causâ & amplificando crucifixi nomine, crucibus penderent? Dux felicissimæ multitudinis ACHATVS fuit, cui contra innumerabilem hostiū vim pugnāturo Angelus victoriā spondit, si Christiana sacra, à quibus alienus tum erat, cum sociis suscepisset. Placita conditio est, Christum adoravit, pugnavit, vicit: utque Deum deinceps rite coleret, cum victore exercitu in Ararathem montem secessit, ubi, Angelis magistris, omnes Deum amandi rationes felicissimis tironibus sunt infusæ. Quantum profecissent, patiendo, quod nobilissimum Christianæ scholæ experimentum est, demonstrarunt. Quinque in eos reges armati sunt; qui cum procellam lapidū primū effunderent, ii Christi Athletas non ausi contingere, in funditores rediere. Flagris cum secarentur, terra immanitatem non tulit, totaque intremuit. Quo miraculo permotus Theodorus, cum millenariā cohorte Martyribus accessit, in præacutas fudes muricisque impulsus, viam complanantibus Angelis, nihil cladis acceperunt. Eò denique ventum, ut quæ Christus tormenta

menta tulit, in iis repeterentur. Ergo spinis redimiti, adtiq̄ue in crucem, per ingens montis spacium pependere optimi maximiq̄ue testes injuriam cruci fieri, cū mala res, & infelix arbor vocatur: periissent, nisi pependissent. Ex Lippel. & Mart. Rom.

S. PAVLINVS EPISC.

22. Iunii.

NOVAM artem PAVLINVS docuit; etiam cū nihil est, egenis tamen aliquid dare. Cū enim in amplissimā natus familiā atque ditissimā, quam vocem CHRISTI adolescens Evangelicus non audiit, hic audisset, & in pauperes omnes opes erogasset, Antistes dein Nolanus etiam, cū Wandalorum incursionibus Italia infestaretur, omnes reditus captivis in libertatem asserendis contulisset, jamq̄ue nihil suppetere videretur, unde unam spem viduæ filium redimeret; ingeniosius se ipsum servum fœminæ addixit, quæ abductū in Africam cum filio scilicet permutavit. Ibi Regis focerum, cujus hortos curabat, de morte regis commonuit. Hic accersitum ubi primum vidit, illum ipsum esse exclamavit, quem nuper inter cæli tribunalia conspicuum habuisset, quiq̄ue flagellum, quod ad castiganda orbis scelera quondam acceperat, è manu rapuisset; quare & ipsum, &